

بسم الله الرحمن الرحيم

## جایگاه زن مسلمان؛ از خانه تا میدان دعوت و جهاد فکری!

(ترجمه)

پس از آنکه غرب کافر با سقوط دولت اسلامی و تزریق اندیشه‌های مسموم خود به جامعه اسلامی، پایه‌های هویتی امت را هدف قرار داد، زن را به یکی از اصلی‌ترین میدان‌های تهاجم خود بدل ساخت؛ میدانی که از رهگذر آن، ضربه‌ای حساب‌شده و ویرانگر بر پیکر امت اسلامی وارد کند. اصطلاحاتی چون «حقوق زن»، «برابری» و «فمینیسم» نیز چیزی جز ابزارهای همین پروژه نیستند؛ مفاهیمی که در ظاهر آراسته و فریبنده‌اند، اما در باطن، حامل اهدافی‌اند که با باورها، ارزش‌ها و نظام فکری اسلام در تضاد آشکار قرار دارند.

اگر دژ استوار ما یعنی دولت خلافت سقوط داده نمی‌شد، غرب کافر هرگز نمی‌توانست اندیشه‌های مسموم خود را در میان ما حاکم کند، به‌ویژه در بین زنان مسلمان. از همین‌جا روشن می‌شود که بر هر زن مسلمان فرض است که با آگاهی و عزم، در صف تلاش‌کنندگان برای تأسیس خلافت قرار گیرند تا غرب کافر دوباره به حدّ خود بازگردانده شود و نتواند بیش از این به امت آسیب برساند. از آن‌جا که میدان اصلی این تلاش امروز در میان نسل نواخته‌ی جوانان است، مسئولیت زن مؤمنه سنگین‌تر و حساس‌تر می‌شود. همین واقعیت ما را وامی‌دارد که کار را جدی‌تر، پیگیرانه‌تر و بی‌وقفه دنبال کنیم؛ نه سستی کنیم و نه خسته شویم، بلکه راه خود را با الهام از امهات مؤمنین رضی الله عنهن ادامه دهیم.

در این مسیر، ایستادگی مادر ما حضرت خدیجه بنت خویلد رضی الله عنها چراغ راه است؛ بانویی که در دشوارترین لحظه‌های آغاز وحی، تکیه‌گاه رسول گرامی محمد صلی الله علیه وسلم شد. آن‌گاه که بار سنگین رسالت بر دوش پیامبر نهاده شد، او نخست به سوی خدیجه رفت تا از ایمان، آرامش و استواری‌اش نیرو گیرد. خدیجه همان زن استوار و پاکی بود که با تمام وجود دعوت اسلام را یاری کرد. در کنار رسول الله صلی الله علیه وسلم ایستاد و به‌عنوان نخستین زن مسلمان، نقشی ماندگار در تاریخ امت رقم زد.

اسلام به زن توجهی ژرف و جایگاه بزرگ بخشیده است. زن در کنار مرد، نیمه‌ی دیگر جامعه است. اسلام او را گرامی داشت و از پلیدی‌های جاهلیت و ستم‌هایی که بر او می‌رفت، به نور هدایت خویش نجات داد. زن در نگاه اسلام، هم‌زمان مادر است و دختر، خواهر است و همسر؛ جایگاهی چندبعدی و پرمسئولیت دارد.

اما این جایگاه آن‌گونه باید باشد که الله سبحانه و تعالی خواسته است، نه آن‌چنان که غرب با تمدن منحط و فریبنده‌ی خود که آگاهانه و با طرح و برنامه به درون جامعه‌ی اسلامی ما تزریق شد کوشید ذهن بسیاری از زنان را پراکنده سازد و توجه‌شان را به دنبال‌روی از مدها و الگوهای ظاهری معطوف کند، تا همین امور به محور فکر و دغدغه‌ی آنان بدل شود.

غرب از همه ابزارهای اغوا و فریب بهره گرفت تا زن را به یکی از اهداف اصلی خود تبدیل کند و چهره‌ی زن مسلمان را مخدوش سازد؛ در حالی‌که زن مسلمان «عرض» و کرامتی است که باید پاس داشته شود، نه آن‌که تمام هم و غمش دنیا گردد و نفس‌زنان در رکاب غرب حرکت کند و کورکورانه به دنبال مدهای غربی بدود؛ مدهایی که اسلام زن را به دوری جستن و پرهیز از آن‌ها فرمان داده است، تا به رضایت پروردگار خویش نایل گردد.

پس بر هر زن مسلمان و مؤمن به پروردگارش واجب است که نهایت دقت و هوشیاری را به خرج دهد و خود را در دام این سطحی‌گری‌ها و ابتذال‌ها نیفتد؛ بلکه به همان سیمایی آراسته شود که اسلام برای او ترسیم کرده و به آن فرمان داده است. بر اوست که از امهات المؤمنین رضی الله عنهن اجمعین الگو بگیرد، اسلام را به‌عنوان پیام خیر و هدایت بر دوش کشد و دوشادوش دیگر عاملان صادق برای برپایی دولت خلافت راشده‌ی دوم به اذن الله سبحانه و تعالی تلاش کند تا شریعت الله تطبیق گردد، عدالت و دین حاکم شود و امت اسلامی از زنجیرهای ذلت، خواری و بردگی‌ای که استعمار کافر بر ما تحمیل کرده است، رهایی یابد.

برای آن‌که زن مسلمان به جایگاه والا و مرتبه‌ی بلند برسد، باید در پی آن باشد که رضایت الله سبحانه و تعالی و رسولش ﷺ را به دست آورد تا به خشنودی الله نایل گردد و زندگی و عمل خویش را بر اساس آنچه در کتاب الله تعالی و سنت رسولش ﷺ آمده است، تنظیم کند. امانت زن، امانتی بس بزرگ و سنگین است؛ از همین رو بر او واجب است که به احکام شرعی پایبند باشد و فرزندانش را چنان تربیت کند که مردان و زنانی دلیر، آگاه و مسئولیت‌پذیر بار آیند؛ نسلی که در خدمت دین خویش و امت اسلامی قرار گیرد و بار رسالت را با ایمان و استواری بر دوش کشد.

زن در اسلام تنها به حاشیه رانده نشده، بلکه حق مشارکت فعال در کنار مردان را نیز داشته است تا آنجا که رسول الله ﷺ هنگام خروج به غزوه، یکی از همسران خویش را همراه می‌برد تا در سختی‌های سفر یاری‌اش کند. در تاریخ اسلام نیز زنانی چون نسیمه رضی‌الله عنها را می‌بینیم که عملاً در میدان نبرد حضور داشتند و از دین خدا دفاع کردند. از همین رو، می‌توان گفت که بر هر زن مسلمان و مؤمن شایسته است که هدف اصلی زندگی‌اش پیشگامی در خیر و صلاح باشد؛ زنی که حامل پیام اسلام است و آن را با استواری و صلابت در میان مسلمانان و به‌عنوان پیام هدایت و خیر برای جهانیان منتشر می‌کند، بی‌آنکه در راه الله از سرزنش هیچ سرزنشگری هراس داشته باشد. و این امر جز به یاری و توفیق الله سبحانه و تعالی ممکن نیست، که او ولی و قادر بر همه چیز است.

**نویسنده: أم محمد الیمینی**

**مترجم: پارسا امیدی**